OJD-PGD: 9.000 exemplars - publicació setmanal | redacció: 657 165 047 - linianord@comunicacio21.com | anuncia't: 686 429 517 - publicitat@comunicacio21.com

TEIXIT SOCIAL pàg 3
Entitats veïnals: relleus generacionals que no sempre són fàcils

ESPORTS pàg 20
Noa Sánchez (Bàsquet Femení Sant Adrià): "El grup és meravellós i tenim una connexió increïble"

línianord
14 anys
L'únic setmanari del Barcelonès Nord
2/3/2023 · Núm. 458 · linianord.cat

La platja del Litoral de Sant Adrià segueix contaminada

La descontaminació prevista continua encallada i tot apunta que no estarà feta abans d'aquest estiu pàg 16

Foto: Ajuntament de Tiana

Justícia

Montgat i Tiana reparen les víctimes del franquisme *pàg 18*

GERMANS TRIAS pàg 11
Descoberta històrica: un marcador predictiu de la tuberculosi

A FONS pàgs 12 i 13
Edificis decadents: un mal estructural a la metròpoli

SANTA COLOMA pàg 14
Rufián diu que l'Ajuntament el veta i el PSC ho nega

associació de mitjans d'informació i comunicació
amic
"Mitjans de proximitat, periodisme de confiança"
1997 27
2005 37
2011 260
2013 195
2018 305
2023 525
Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Un tap generacional

» La dificultat per compaginar associacionisme i vida laboral i familiar fa difícil el relleu a les entitats

» Tot i aquesta realitat, també floreixen projectes innovadors impulsats per gent més jove

Rubén Hidalgo
BADALONA

Sovint les entitats tenen problemes per rejovenir-se, però també apareixen projectes novedosos. Fotos cedides

Les entitats veïnals habitualment estan formades, majoritàriament, per gent gran. Principalment perquè molts dels seus membres són jubilats, que són la població que disposa de més temps per fer-se'n càrrec i per participar en les activitats.

Aquesta és una tendència, però, que a poc a poc està canviant. Nombroses entitats han considerat que per continuar lluitant pels interessos dels barris amb energia calen relleus generacionals.

És el cas de l'AV del Centre de Badalona. El juny de 2022 l'antiga junta i membres de l'associació van acordar un canvi de càrrecs per aportar noves mirades. Tot i que els nous integrants asseguren que no tenen la mateixa experiència, la part positiva és que estan intentant posar l'accent en altres temes.

La junta actual la formen pares i mares d'infants. Un fet que els ha conduït a promoure més activitats per a la canalla. En canvi, quan es tracta de temes administratius, la realitat, diuen, és que les reunions de les associacions veïnals estan programades en horaris incompatibles amb la jornada laboral i amb la conciliació familiar.

"L'Ajuntament i la ciutat no estan preparats per la gent que forma part d'entitats veïnals i que no és jubilada. Ens veiem obligats a posposar reunions que són al matí o en horaris que no permeten la conciliació familiar. Ens hem d'acostumar a trobar espais per a les noves generacions.", explica Marta Soler, presidenta de l'AV Centre.

Soler valora la tasca d'aquelles persones més veteranes de les associacions, però creu que , en molts casos, la bretxa digital és un problema per a les entitats a l'hora de fer gestions. "S'haurien de promoure cursos perquè les associacions coneguin la manera de fer els tràmits més habituals", conclou.

DIGITALITZAR-SE, ESSENCIAL

Llefi@net és l'entitat veïnal per excel·lència de Badalona en matèria de digitalització. Des del 1999, tres amics amb formació en informàtica i telecomunicacions treballen per apropar les Tecnologies de la Informació i de la Comunicació (TIC) al barri de Llefià. Llavors ja van predir un futur problema en la població quan Internet es convertís en una eina necessària per a la vida quotidiana. "Nosaltres vam detectar la bretxa digital quan encara no es parlava d'aquest concepte. Per això ens hem dedicat a divulgar i formar els veïns per adaptar-los als nous temps", afirma José Luis Infante, impulsor de Llefi@net.

Les primeres mesures d'aquesta xarxa ciutadana van ser la creació de pàgines web d'associacions de Badalona, com la de l'AV de Sant Antoni de Llefià. També van impulsar el primer telecentre amb ordinadors, l'Arxiu Històric de Llefià, tallers d'ofimàtica i els Fòrums Tic, on es presenten a la ciutadania iniciatives relacionades amb aquesta temàtica i nous conceptes que suposen un canvi en el dia a dia del veïnat. "A l'últim Fòrum, un doctor en informàtica va explicar la influència dels algoritmes en els nostres hàbits", explica Infante.

Llefi@net ha jugat un paper cabdal per la digitalització del barri, especialment amb l'arribada de la covid el 2020.

"Durant la pandèmia hem explicat a veïns com demanar l'Ingrés Mínim Vital o utilitzar 'La Meva Salut'. La bretxa digital existeix i no afecta només la gent gran. Les administracions tampoc ho posen fàcil", afegeix Infante.

COMUNICACIÓ VEÏNAL

L'Associació de Veïns de Nova Lloreda és una de les més actives de la ciutat. Fa més d'una desena d'activitats per als veïns i disposa d'unes instal·lacions de grans dimensions. Entre totes les opcions que ofereixen, una destaca per sobre de la resta: la ràdio veïnal.

A principis del 2020 la junta creia necessari un espai per explicar als veïns el que passava al barri i a l'entitat. Una iniciativa que, tres anys més tard, ja ha superat els 200 programes emesos a YouTube i Facebook.

"A principis de la pandèmia vam estar molt actius, perquè la majoria teletreballàvem. Ara intentem fer el programa els dissabtes, però és complicat. Destinem el nostre temps lliure a millorar cada any l'associació", afirma Javier Liria, president de l'AV de Nova Lloreda.

Sobre la implicació del veïnat, Liria comenta que Nova Lloreda és una zona amb molta consciència de fer barri, però expliquen que dinamitzar l'associació ha estat clau per atreure més persones a participar en les activitats.

"Fa quatre anys, quan vam entrar, només hi havia un 20% de veïns com a socis. Ara són gairebé el 100%, a excepció d'alguns veïns que no hi participen. És més, tenim socis d'altres barris. Estem molt satisfets", conclou Liria.

La lupa

L'ou o la gallina

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

Foto: AMB

A l'Espai Línia estem d'estrena. Acabem de canviar la pell de les nostres parets. Hem deixat enrere l'exposició que ens ha acompanyat durant aquests primers mesos de vida de l'espai –*La Barcelona desconeguda*, marca de la casa– i hem inaugurat un nou recorregut per la història de la premsa de proximitat metropolitana que, entre altres qüestions, reflexiona sobre la debilitat de la consciència metropolitana i les dificultats que això suposa per al desenvolupament de mitjans de comunicació centrats en aquesta realitat supramunicipal.

Si no hi ha sentiment de comunitat compartit, difícilment hi haurà mitjans que s'hi adrecin, i si no hi ha mitjans, serà complicat que aquest sentiment pugui quallar i créixer. És un peix que es mossega la cua. El cercle viciós que alguns fa temps que treballem per trencar. Què va primer, l'ou o la gallina?

Sempre que penso en aquest dilema em ve al cap un nom: Gonçal Mazcuñán. Encara recordo com a la universitat ens explicava, a aquells aspirants a periodista, com ell i uns quants col·legues més van crear de zero un diari per a un territori aleshores poc vehiculat, l'anomenada Regió Setena. Sense la seva aventura periodística, que va cristal·litzar en l'ara ja històrica capçalera *Regió7*, no s'explica l'actual sentiment de pertinença a l'avui Catalunya Central, i sense el creixement progressiu d'aquest sentiment compartit entre comarques realment diverses no s'entén l'exitosa trajectòria periodística de *Regió7*. Podríem dir que els dos vectors, territori i diari, es van anar retroalimentant, beneficiant-se mútuament i escrivint una història conjunta que els ha portat fins avui, amb la capçalera com un dels referents de la premsa comarcal catalana i amb el territori com a realitat que es reconeix a si mateixa en el mapa i que comparteix problemes, solucions, reptes i il·lusions.

La consciència ciutadana apareix gairebé en paral·lel a propostes periodístiques que l'expliquen

L'àrea metropolitana de Barcelona no és la Catalunya Central, per descomptat. Són realitats totalment diferents i incomparables. Però és indubtable que el territori metropolità, com aquella Regió Setena de Mazcuñán i companyia, també comparteix problemes, solucions, reptes i il·lusions. Avui les fronteres administratives dels diversos municipis metropolitans són més difuses que mai, sobretot entre la capital i les localitats limítrofes. Vivim en una gran ciutat de ciutats. En municipis que no volen perdre la seva identitat, però que saben que només en un marc comú, el metropolità, podran afrontar el futur en condicions de no quedar-se enrere. És l'època de les grans ciutats. De les àrees metropolitanes. Ningú ho dubta. I la ciutadania veu, en el seu dia a dia, que viatja en transports públics metropolitans, que pot accedir a pisos socials metropolitans, que li cuiden les platges i els espais naturals des de la metròpoli... I que li comencen a explicar què passa en aquest territori comú mitjans de comunicació metropolitans.

És una evolució natural. El territori es vehicula, la consciència ciutadana comença a aparèixer gairebé en paral·lel a propostes periodístiques que l'expliquen i una i altres es retroalimenten i s'enforteixen. Cada cop ens sentirem més veïns i veïnes d'aquesta gran ciutat metropolitana, segurament reclamarem noves formes de governar-la i necessitarem que hi hagi mitjans que ens l'expliquin, no de manera oportunista, sinó partint d'una trajectòria i d'un interès honestos. I en un futur altres es preguntaran: què va ser primer, l'ou o la gallina? Nosaltres, avui, estem vivint la resposta.

Aquí es piula

El Twitter en paper

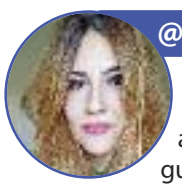

@Jessicadelmoral

La T-Jove fins als 30 anys i els ajuts al lloguer per a joves de fins a 36 anys (!). Se'ls podria deixar d'anomenar eufemísticament "joves" i considerar-los directament víctimes de la precarietat. "T-Precarietat" i "ajuts a persones en situació de precarietat de fins a 36 anys".

@andreajvilloria

Interrogatori a Laura Borràs. La líder de Junts responsabilitza de tot els funcionaris que tenia per sota (i que la van incriminar). Diu que Assumpta P., l'administradora de l'ILC, era qui va decidir com es pagaven i gestionaven els expedients. Borràs respon només els seus advocats.

@CarlaVall

No sempre és fàcil gestionar les emocions com a professional. Dipositem el millor de nosaltres en els processos, hi creiem i lluitem. Patim quan no aconseguim alleujar el dolor. Estic convençuda que no hi ha cap dia perdut en lluitar, des d'on sigui, per una societat millor.

@jordicampag

Un taxista a Madrid m'ha dit que els catalans som uns *gilipolles* perquè, carregats de raó, no ens sabem defensar, que el problema d'Espanya és que des de 1939 sempre guanyen els mateixos i que el Reial Madrid ha robat més del que cap altre equip pugui arribar a fer mai. Deu punts.

línia

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrati), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Dipòsit Legal: B 43222-2010

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

amic

Difusió controlada

Per a publicitat: publicitat@comunicacio21.com - 686 429 517 2 de març del 2023 **línianord.cat**

Els semàfors

Aj. de Badalona

L'Associació de Famílies de l'Escola Ventós Mir ha portat a Antifrau l'ús de la pista de la plaça del Gas. Ho ha fet en saber que la regidoria d'Esports no ha format part de la mediació que havia demanat a Justícia i, per tant, el cas queda arxivat.

pàgina 10

Germans Trias

L'Hospital Germans Trias ha aconseguit una descoberta històrica per al tractament de la tuberculosi. La investigació ha permès identificar un marcador predictiu que contribuirà a dissenyar una vacuna que freni la progressió de la malaltia.

pàgina 11

Agència de Residus

Tot apunta que la platja del litoral de Sant Adrià no podrà obrir aquest estiu. Segons fonts municipals, el projecte de l'Estat està presentat, però l'Agència de Residus de Catalunya encara no ha determinat com fer la descontaminació.

pàgina 16

El + llegit línianord.cat

1. *El cas de la Guàrdia Urbana de Badalona s'enquista*
2. *Carme Martínez s'incorpora a ERC: "És l'única aposta clara per fer una ciutat progressista"*
3. *La llei s'ha de complir*
4. *La descontaminació de la platja del Litoral de Sant Adrià segueix sense data*
5. *Rufián acusa l'Ajuntament de Santa Coloma de "vetar" els seus actes i el consistori ho nega*

Safata d'entrada

Valors i principis

per Pedro Jesús Fernández

Aquests dies, amb motiu de la moció de censura presentada per un partit d'extrema dreta, s'han generat tota mena de controvèrsies a les xarxes socials i entre els tertulians mediàtics, si bé molts consideren que és una notícia esperpèntica i estrafolària que només busca donar notorietat a troglodites.

No és la primera vegada que determinades persones canvien de jaqueta, com es diu col·loquialment, tot i que no se solen situar als antípodes del que sempre han defensat. Aquesta manca de coherència i honestedat per part d'aquests personatges que han estat a la primera línia política no només genera confusió, sinó també desafecció i desconfiança en la política per part de la societat, circumstància que aprofiten els que qüestionen la democràcia, ja que, segons ells, tots els polítics són iguals i busquen el benefici propi.

És difícil d'entendre que algú que ha defensat uns valors i uns principis que prioritzen el benestar de les persones i l'accés universal als béns bàsics canviï d'opinió i renunciï a aquests drets universalment reconeguts, justificant les desigualtats i les injustícies, com fa una minoria que no vol renunciar als seus privilegis. Són aquells nostàlgics del passat que no tenen cap escrúpol en defensar que amb la dictadura es vivia millor. La ultradreta rància i conservadora.

Tanmateix, intentarem diferenciar el significat de valors i principis: encara que s'utilitzin com a sinònims, no ho són. Les dues paraules es refereixen a conceptes que tenen una estreta relació amb la forma en la qual ens sentim i actuem. Totes les persones tenim un sistema ètic de comportament, valors i principis, a partir del qual desenvolupem les nostres conductes en societat. Els valors són subjectius i solen adquirir-se des de molt petits. Estan influenciats pel context en què vivim i l'educació que rebem.

Un dels valors més importants per a moltes persones és el de la socialització i la col·laboració, ja que implica una motivació concreta per relacionar-se amb altres persones de manera honesta i buscant el benefici comú. Un altre valor que mai hem d'oblidar és el respecte i l'*autoapreci*, ja que és un valor que protegeix la nostra dignitat com a ésser humà.

Si bé els principis connecten directament amb els valors, són diferents, ja que formen part de la naturalesa de l'ésser humà.

Els principis són les regles compartides, com ho és el dret a la vida, el més elemental de tots els principis. També ho són el dret a la llibertat i la igualtat.

El principi d'igualtat es fonamenta en la convicció que tot ésser humà, amb independència del lloc de naixement, de les seves circumstàncies o de les seves creences, té dret a una relació simètrica respecte als altres pel que fa als drets que l'emparen i els deures que se li exigeixen. Per això, es considera injust qualsevol acte discriminatori per raó de sexe, ètnia, creença o orientació sexual.

Arribats aquí, ens preguntem: com s'explica que una persona progressista i d'esquerres, defensora dels drets humans i de la llibertat, de la justícia i de la pau en el món, al final de la seva vida dilapidi la seva trajectòria política i abraci i defensi tot allò contra el que ha lluitat i que, fins i tot, l'ha perseguit i empresonat?

L'article primer de la Declaració Universal dels Drets Humans diu que tots els éssers humans naixem lliures i iguals en dignitat i en drets. Som dotats de raó i de consciència, i ens hem de mantenir amb esperit de fraternitat. Només és una declaració o ha de ser un compromís per a totes aquelles persones que defensen que una altra societat és possible?

Afortunadament, són moltes més les persones coherents i honestes que continuen lluitant en defensa d'una societat més justa i sostenible, on totes les persones tinguin les mateixes oportunitats i on les diferències siguin cada cop menors, ja que hi ha principis i valors als quals no hem de renunciar mai perquè fer-los realitat és possible.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: **opinio@comunicacio21.com**

A les xarxes

#MobileWorldCongress

@urikabala: Que Aragonès i Colau no vagin a rebre el Rei però que estiguin a la taula presidencial del sopar és d'una estupidesa supina i una presa de pèl als ciutadans.

#SequeraMalgratLaNeu

@eltempsabcn: El Govern ha declarat l'estat d'excepcionalitat per sequera a la conca del Ter-Llobregat, de la qual depèn Barcelona.

#AlexiaTheBest

@oriolalsinaaa: La tenim a casa, és de la Masia, juga al Barça, és catalana, es diu Alexia Putellas i no para de fer història. La Reina del futbol mundial.

Mirada pròpia

No quadra (o sí)

per David Fernàndez

«I febrer era el nom d'una epidèmia»
Erri de Luca

Ha passat gener i els números quadren i desquadren alhora. Quadren a pocs perquè desquadrin –i desesperin– a la majoria. La lletania no és nova. La lletania –la sagnia, l'escorxador, la transfusió– és sistèmica. Sistemàtica i alhora global i local. I històrica: el càlcul gelat de les aigües egoistes avança, esprem i assetja, com anunciava el barbut de Tréveris fa més d'un segle i mig. Que ho digués fa 150 anys pot dir molt a favor seu i poc a favor nostre. En tot cas, segon mes del 2023 i la devaluació salarial i els guanys financers van, pornogràficament, de la maneta. La banca, que sempre guanya, anuncia com un insult beneficis històrics. L'anunci-miratge de rebaixes de l'IVA amb el qual arrencava l'any no es nota en cap forn de pa i no minva gens l'augment d'una inflació antològica. De fons, nova bronca sobre el llindar del salari mínim mentre es constata l'augment rècord –quants en van, ja?– d'un cost de l'habitatge que delma tota economia familiar. El que quadra i el que no té factura, i fractura i consolida Catalunya, barri a barri i de forma incontestable, és el lloc fix que encapçala el rànquing de desnonaments a l'Estat: 1.724 en el tercer trimestre del 2022 –18 al dia, segons dades del CGPJ. Qui desnona qui? Un recentíssim estudi de l'Observatori DESC ens escateix que el 51% dels desnonaments produïts a Barcelona entre el 2020 i el 2022 van ser responsabilitat directa dels grans propietaris, que representen l'1,7% del total d'arrendadors, però concentren el 23% dels habitatges. Ara bé, la llei-estrella que debatem al Parlament és sobre ocupacions, ves per on. Digue'm què legisles i et diré qui ets.

En aquesta lògica, com un maleït bucle, un comença el segon dilluns de febrer rebent l'avís de la PAHC del Bages dels quatre desnonaments previstos per a aquesta setmana. Amb noms i cognoms: Mohamed, Rachid, Mabel i Faisal, tots amb família i menors a càrrec. La gota malaia que mai cessa i que dura –caldria consensuar-ho i establir-ho– des del 2008 pel cap baix, amb el pet d'aglà financer. Bombolla financera que va deixar un paisatge metropolità devastat i –no ho recordem prou– més de 270.000 desnonaments als Països Catalans. Mentre això passava, ens volen fer oblidar que rescataven la banca amb diners públics que mai van tornar. Però en realitat el 2008 era efecte, no causa. Caldria dir que 'la festa' va arrencar el 1995 amb la primera *aznaritat*, si volem posar data a la més recent orgia immobiliària, i amb la subsegüent llei del sòl que va impulsar un tal Rodrigo Rato. Si mirem lluny, caldria parlar de la Llei Boyer de 1985. I si filem prim, enmig de la dictadura franquista ja es ballava i planificava el ritme frenètic de l'especulació. Porta a porta, aluminosi a aluminosi, bloc rere bloc. Per això, dècades d'inèrcia i usurpació, el darrer Informe Oxfam ens recorda que l'1% més ric de l'Estat espanyol ja concentra piramidalment el 23% de la riquesa. Hemeroteca dràstica, fa un segle que un jutge nord-americà de la Cort Suprema, Louis Brandeis, va escriure: *«Podem tenir democràcia o riquesa concentrada, però no totes dues coses alhora»*. Simultaneïtats impossibles. Cadenes tròfiques. I la llei depredadora de la selva.

Foto: Maria Alenyà/ACN

La croada continua –per barris, sempre per barris: als alts, fons d'inversió; als baixos, cases d'apostes. Però també en nous i inquietants nínxols d'acumulació. Fa uns anys, llegint atentament Bernard Stiegler, vaig topar amb el concepte 'proletarització de l'oci'. L'antiga plusvàlua del treball es desplaçava també cap a l'oci, tal com s'ha desplaçat fa dècades cap a l'habitatge, constituït fa temps, pur capitalisme rendista, en l'espai de més transferència de renda de baix cap a dalt. Però proletaritzar tecnològicament l'oci significava que el temps lliure també esdevenia un nou espai d'acumulació on ens encadenen de mala manera i on també ens furten la cartera. *«En l'època de l'oci proletaritzat ni tan sols els nostres plaers són compatibles amb la vida»*, ha escrit la neurona insubmisa que és Santiago Alba Rico. Per no pagar la realitat, diguem-ho així, paguem per veure la pantalla. El capitalisme ens ho prendrà tot i a canvi ens regalarà un *smartphone* perquè ho puguem veure en *streaming*, va sintetitzar algú amb extrema lucidesa. Sovint s'ha dit que si ens fixem només en l'escuma, mai veurem l'onada. Gener deixa pas a febrer i els números mai quadren per a la majoria perquè a uns pocs els continuen quadrant perfectament. Ahir era 14 de febrer, artifici mercantil de Sant Valentí, que al santoral català és patró, però dels estafadors, dels mal pagadors, dels tramposos i dels enredaires. Bon dia per recordar que l'idil·li entre capitalisme i carnisseria tendeix a l'infinit, si no ens posem a posar –si no nosaltres, qui?, si no ara, quan?– límits a la voracitat dels carronyaires que se'ns volen cruspir.

Article publicat el 15 de febrer del 2023 a ***liniaxarxa.cat***

Les millors perles

Una núvia enxampa el seu futur marit sent alletat per la seva mare poc abans del casament. Ho han explicat al pòdcast *Unfiltered Bride*. Aclarim que qui alletava el nuvi era la mare d'ell, no d'ella. No fos cas que algú s'hagués escandalitzat.

La policia d'Igualada (Anoia) s'ha hagut d'enfrontar recentment a una difícil persecució: la d'una vaca que s'havia escapat d'una granja a Rubió, segons la ràdio municipal. El vídeo del cotxe de policia rere l'animal és viral.

Tu m'acomiades, jo et segresto. Un home va ser acomiadat a Màlaga i va demanar a l'excap que el portés en cotxe a casa. Ja a dins del vehicle, l'extreballador va agredir l'empresari, va prendre el control del cotxe i el va portar fins a Alacant.

Una nova amenaça per al nostre món: els superporcs. Segons alerten des dels Estats Units, aquests animals de 300 quilos i "increïblement intel·ligents" suposen un perill per a la seguretat i el medi ambient.

LA FOTO

Blanca Blay/ACN

La Diputació de Barcelona i els ajuntaments treballen perquè les persones grans que ho desitgin puguin envellir a casa seva amb dignitat.

Teleassistència • Arranjament de la llar • Millora de l'accessibilitat i la seguretat
Atenció a la soledat • Activitats socials i esportives al barri

Més informació al teu ajuntament i a:
www.diba.cat/serveis-gent-gran

Diputació Barcelona 1822 2022

Tribuna

De contractació pública

per Ferran Falcó, president de Restarting Badalona

Foto: Ajuntament de Barcelona

Quan d'una matèria n'hi ha pocs que en coneguin els detalls, miau. Quan per fer-ne calen lleis, reglaments, procediments enrevessats i multitud d'informes per si de cas les coses es torcen, miau. I és que en matèria de contractació pública, som gat escaldat. Pels abusos del passat, en forma de corrupteles o corrupcions a persones, partits i institucions, i pels abusos del present, en forma de gimcanes, preus per sota de cost, licitacions desertes i adjudicacions impugnades.

El resultat d'aquest escenari ens ha dut a ser, l'any 2022, l'estat amb més licitacions desertes –més de set mil– d'Europa, per valor de 5.000 milions d'euros, que se sumen a les d'una sèrie d'anys en els quals contractar amb l'administració ha esdevingut tràgic. Tant, que moltes empreses ja no consideren treballar-hi, si ho poden evitar, mentre altres ho continuen fent per un efecte de bola de neu que no poden aturar i que té l'origen en haver acceptat, algunes, presentar ofertes fora de mercat per endur-se concursos i poder continuar treballant presentant als bancs una cartera d'obres i d'ingressos que els deixessin continuar amb accés a pòlisses i préstecs, encara que no guanyessin diners o fins i tot en perdessin. Aquesta dinàmica, per un efecte mirall, ha provocat la paradoxa d'una administració que sap que licita a preus d'enderroc quan pretén aixecar una obra i d'uns licitadors que es canibalitzen els uns als altres per lluitar per les molles d'un pa ben sec.

Contràriament al que alguns afirmen, concursar en el sector públic –per serveis, subministraments, obres o projectes– no és cap negoci. Té uns marges, quan els té, molt ajustats. Tant, que hi ha empreses del sector que, facturant centenars de milions, presenten resultats amb guanys –si ho són– d'uns pocs milions que de vegades es compten amb els dits d'una mà. Aquest és el panorama a l'Estat, i per això resisteixen els més grans, els més endeutats –*too big to fail*–, en detriment, no només dels més petits –empreses mitjanes i petites–, sinó, i sobretot, de millors sous per captar millor talent, vocacions per estudiar-ne les professions i capacitat inversora en innovació i desenvolupament.

Ja fa temps que les empreses alerten d'aquesta realitat, mentre els gestors públics més empàtics –sovint els que saben què és el món privat– accepten que tenen –com a mínim– una part de raó i altres s'agafen a la idea que, mentre hi hagi un licitant, és que aquell servei es pot donar. En general, hi ha pànic a decidir –malgrat que per això hi són– valorant qüestions alienes al preu, perquè ja se sap que emetre judicis de valor sobre qualitat de les ofertes pot comportar molts maldecaps. No és culpa seva, és culpa dels corruptes, corromputs i corruptors. I d'una llei del pèndol que ha fet anar d'un extrem a l'altre.

Avui, a l'Estat, concursar no és fàcil, i les dades desmenteixen qualsevol opinió complaent. La nova llei de contractes del sector públic alenteix les decisions, la possibilitat de recórrer licitacions de forma gratuïta col·lapsa organismes creats per alleugerir i assegurar transparència en els procediments, els preus no són els del cost i qui en paga les conseqüències, com sempre, és el ciutadà, que al·lucina recordant aquell alcalde que va posar fa un munt d'anys la primera pedra d'un passeig, d'una escola o d'un ambulatori que no s'han fet, que s'han deixat a mig fer o que encara s'han d'acabar.

Què podem pensar de com anem com a societat si per fer un expedient de compra pública innovadora calen gairebé dos anys o si se'ns diu que el nostre ajuntament ha executat, en quatre anys, el 6% del seu pressupost d'inversions? Què puc dir jo, que vaig deixar un concurs d'asfaltatge de l'autopista al seu pas per Badalona adjudicat abans de plegar, ja fa més de dos anys, i encara no ha començat? Doncs que no anem bé, que ens hem lligat de mans i peus i que pretenem tenir duros a quatre pessetes (un euro per cinquanta cèntims).

El paper ho aguanta tot, però la realitat, ho podem veure, és tossuda. I la millor decisió per al país sencer seria refer la llei i, sobretot, licitar a preus que obrissin la competència, no de les molles, sinó del pa, amb uns marges que anessin lligats, en part, a la reinversió en millors sous, més innovació i millors serveis.

> ***Tenim la paradoxa d'una administració que sap que licita a preus d'enderroc quan pretén aixecar una obra i d'uns licitadors que es canibalitzen els uns als altres per lluitar per les molles d'un pa ben sec***

Flaixos

@gloriagasch: El gran problema de l'assetjament escolar és el grup que atia el foc. Cal parlar amb els fills, no sigui cas que ells en formin part.

@GCollDomingo: *"Tienes la elegancia de hacer como si escribir en catalán no fuera un problema"*, José María Valverde a Gabriel Ferrater.

@andreuginola: M'està passant una cosa que és terrible i em sento una mala persona. No estic gens enfadat perquè ens hagin eliminat d'Europa [al FCB]. Ni molest, ni trist.

Conversa amb Gabriel Rufián

» L'Espai Línia acollirà el 6 de març a les 18h una conferència del candidat d'ERC a Santa Coloma
» L'acte s'emmarca en el cicle *La ciutat metropolitana: progrés i futur* que organitza el *Línia*

L'àrea metropolitana barcelonina és una realitat menystinguda informativament com a entitat geogràfica, política i social, i el diari metropolità *Línia* vol fer-la visible, a més de contribuir a enfortir el sentiment de pertinença a aquesta comunitat.

És per això que, sumant esforços amb l'Espai Línia, el diari del Grup Comunicació 21 impulsa un cicle de conferències que, amb el títol de *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, pretén ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable. Un marc de diàleg constant i constructiu que contribueixi a combatre l'excepcionalitat que suposa l'abandonament informatiu d'una realitat tangible com la metròpoli barcelonina.

És en aquest context que s'emmarca la conversa amb el candidat d'ERC a l'alcaldia de Santa Coloma de Gramenet, Gabriel Rufián, que tindrà lloc dilluns 6 de març a les 18:00h a l'Espai Línia (**carrer Girona 52, Barcelona**). L'entrada és lliure i oberta a qualsevol persona que estigui interessada en el debat metropolità, i hi haurà torn de preguntes al final. La conferència serà en format conversa amb un periodista del diari *Línia* i versarà sobre els principals reptes que afronta el territori, vistos, en aquest cas, des de la identitat local de Santa Coloma de Gramenet, però amb el prisma global del territori.

El cicle de conferències ha portat fins ara al centre de Barcelona l'alcaldessa de Sant Adrià, Filo Cañete; la d'Esplugues, Pilar Díaz; l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler; l'alcaldessa de Sant Boi, Lluïsa Moret, i l'alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, a més del fins fa poc primer tinent d'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni, i del candidat d'ERC Ernest Maragall.

A banda de Rufián, el mes de març passaran per l'Espai Línia l'alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlon (dia 14); el delegat especial de l'Estat al Consorci de la Zona Franca de Barcelona, Pere Navarro (dia 16); el tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona Jordi Martí Grau (dia 16); l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz (dia 21), i l'alcaldessa de l'Hospitalet de Llobregat i presidenta de la Diputació de Barcelona, Núria Marín (dia 22).

Gabriel Rufián, en una imatge d'arxiu. Foto: Maria Lorenzo

Badalona

lídianord.cat 2 de març del 2023

Cultura | Salvem Ca l'Andal espera una reunió

La setmana passada la plataforma Salvem Ca l'Andal recordava que esperen una reunió amb l'Ajuntament des del novembre per conèixer els plans de futur per la Masia, que fa anys que està malmesa i en desús.

La Ventós Mir porta a Antifrau l'ús de la pista de la plaça del Gas

ESCOLES ▸ L'Associació de Famílies d'Alumnes de l'escola Ventós Mir comunicava aquest dimarts a través de Twitter que posa en mans de l'Oficina Antifrau de Catalunya la gestió de la pista esportiva de la plaça del Gas. Una instal·lació pública que, segons un conveni al qual ha tingut accés l'AFA, gestiona des de l'any 1996 l'Associació Esportiva Badalonès (AEB), lligada al col·legi Badalonès, un centre concertat. El document també confereix l'ús preferent a dos centres, un dels quals és l'escola Ventós Mir. –l'altra és l'institut la Llauna–.

Pista esportiva de la plaça del Gas. Foto: Twitter (@VentosMir)

En una explicació extensa, les famílies exposaven dimarts els fets des del juliol de 2022, quan va tenir lloc la primera reunió entre l'AFA, l'AEB i els responsables polítics per aclarir-ne l'ús.

El que demana l'Escola Ventós Mir és utilitzar les pistes per a l'hora de l'esbarjo, ja que, per manca d'espai, l'han de fer a la plaça Ernest Lluch. Una petició que, expliquen, l'Ajuntament denegava l'any passat al·legant manca de disponibilitat.

"La nostra escola té doblades les línies i n'esperem una de nova des de fa 15 anys, la manca d'espais és evident", explica l'AFA. A finals d'octubre, va haver-hi una reunió entre el govern local i els centres de la zona sense la directora del centre (de baixa) i es va donar per bona la gestió de l'AEB. A partir d'aquí, l'escola va començar un procés de mediació amb el Departament de Justícia. La regidora d'esports, Teresa González, va assegurar que hi participaria, cosa que al final no va fer.

El detonant per acudir a Antifrau es produïa el 9 de febrer. Justícia comunicava a l'AFA que l'altra part, fent referència a la regidoria d'Esports, no havia "expressat la voluntat d'iniciar la mediació" i, per tant, s'arxivava el cas. *Línia Nord* ha preguntat a l'Ajuntament sobre aquesta qüestió, però no ha obtingut resposta.

Airenet denuncia l'empresa Tenneco per delicte ecològic

CONTAMINACIÓ ▸ Els veïns del barri del Remei i l'entitat Airenet fa anys que es queixen d'una pols i líquids negres i de males olors, diuen, generades per l'antiga fàbrica Necto. Davant la manca de col·laboració de l'Ajuntament per trobar una solució, diuen, finalment han decidit denunciar Tenneco, l'empresa que actualment opera a les instal·lacions situades al districte 6.

Ho han fet un cop rebuts alguns resultats d'un estudi de la Universitat de Barcelona, a qui Airenet va demanar ajuda per mesurar l'impacte de les substàncies generades per la fàbrica. Segons publica Airenet al seu compte de Twitter, ha tingut accés a l'informe del 2020 de l'Ajuntament, on es posaria de manifest que l'empresa no estava complint, en alguns aspectes, la normativa ambiental.

Al ple d'aquest dimarts es va aprovar una moció presentada per Guanyem que insta el govern municipal a millorar els protocols de control i correcció de les indústries contaminants per garantir la qualitat de l'aire.

La nau empresarial que és al centre de la polèmica. Foto: Google Maps

Descoberta històrica pel tractament de la tuberculosi

SALUT ▸ Els serveis de Microbiologia i de Radiodiagnòstic de l'Hospital Germans Trias de Badalona han descobert, per primera vegada al món, un mecanisme d'actuació de la tuberculosi que es converteix en un nou marcador predictiu de la malaltia.

Els investigadors asseguren que la descoberta, tal com s'ha publicat recentment en un article la revista *Pathogens*, pot contribuir a accelerar el disseny d'una vacuna que eviti la progressió de la malaltia. Es tracta d'un avenç de gran importància, tenint en compte que l'hospital fa 25 anys que estudia la progressió de la infecció a la malaltia, que és la gran incògnita.

I.Nogueira, J.Bechini i P-J.Cardona, investigadors de l'HGTP. Foto: HGTP

De fet, només el 10% de les persones infectades amb el bacil que causa la tuberculosi acaba desenvolupant-la.

A grans trets, el que identifica aquesta investigació és un patró. "Hi ha un punt crític, en què la infecció degenera en malaltia, en què passem d'una lesió d'un mil·límetre a una d'un centímetre. A més, això succeeix ràpidament, en qüestió de 15 dies, el que qüestiona molt la idea que teníem de la tuberculosi com a malaltia que es genera lentament", explica Pere-Joan Cardona, especialista i investigador en Microbiologia i Parasitologia de l'Hospital Germans Trias.

Pel que fa al tractament, el grup d'investigació assegura que els resultats obren un nou escenari. "La confirmació d'aquesta hipòtesi aporta un nou paràmetre per al disseny de noves vacunes, que impedirien la generació de les lesions filles i, conseqüentment, evitarien la malaltia", afegeix Cardona.

La tuberculosi és una malaltia que afecta principalment els pulmons i que pot arribar a ser mortal si no es tracta. A més, pot causar seqüeles respiratòries que influeixen negativament en la qualitat de vida dels pacients. Apareix en persones amb poques defenses, com poden ser infants, gent gran o amb altres malalties com la sida o càncer.

Els experts asseguren que la infecció de la tuberculosi està més estesa del que sembla, però un cop detectada, pot tractar-se en uns quatre mesos. Cada any afecta 10 milions de persones al món, 4.000 a Espanya i a unes 1.000 a Catalunya.

Carme Martínez serà la número quatre d'ERC

ELECCIONS ▸ Esquerra donava a conèixer dilluns la llista per a les eleccions municipals del maig. Tot i les informacions que situaven Carme Martínez com a número dos la setmana passada, finalment l'exregidora de Guanyem anirà com a número quatre.

La llista està encapçalada per l'actual primer tinent d'alcalde, Alex Montornès, seguit de la presidenta d'ERC Badalona, Olga Gámez. Per davant de Martínez també hi anirà Manel Sorribas, regidor d'Hisenda i Recursos Interns. La cinquena posició l'ocupa Dani Villalaín, coordinador de Cultura i Mobilitat de l'Ajuntament.

Un altre dels moments destacats de l'assemblea va ser l'adeu d'Anna Maria Lara, regidora de Cultura i Mobilitat, que no hi serà per motius personals.

Albiol presenta un manual contra les ocupacions

POLÍTICA ▸ El candidat del Partit Popular a l'alcaldia de Badalona, Xavier García Albiol, presentava dijous passat un manual ciutadà d'actuació en cas de patir una ocupació il·legal.

El document dona detalls de què fer si l'ocupació es detecta abans o després de les 48 primeres hores i la manera de demostrar l'entrada fraudulenta a l'immoble, nau o establiment.

Alguns dels consells recollits són trucar als telèfons d'emergències i comunicar als ocupes "de forma formal" que han de marxar del lloc. A més de deixar constància dels fets amb testimonis o agents de seguretat.

Passades les primeres 48 hores, recomana fer el mateix, però afegint que el propietari denunciï la situació al jutjat. Albiol també posa a disposició dels veïns el contacte del grup municipal.

El regidor de Serveis Socials, David Torrents, va recordar que si es produeix una ocupació només es pugui actuar en els primers dos dies i va acusar el PP de mentir. "La seva brillant idea és dir-nos que truquem al 112. Però manipula i menteix perquè no és cert que si ocupen casa teva tinguis només 24 o 48 hores per actuar. És fals, i com a exalcalde ho hauria de saber", explica Torrents.

El bloc Venus, situat a la Mina de Sant Adrià de Besòs, és l'exemple més clar d'edifici en estat de degradació a la metròpoli. Foto: Albert Alexandre

Edificis decadents: un problema silenciós

A l'àrea metropolitana de Barcelona, un de cada 10 edificis es troba en mal estat. En alguns municipis del territori, aquest problema encara és pitjor. Parlem amb veïns per entendre com són els barris en els quals els habitatges són antics i defectuosos i radiografiar una situació que en el futur només farà que agreujar-se.

Sembla tret d'una pel·lícula. Quan algú veu per dins l'edifici Venus per primera vegada, es queda en xoc. Les entrades són fosques, a la porteria hi ha bústies atrotinades, inservibles, i Correus té problemes per deixar-hi les cartes. Les escales ennegrides del replà de l'entrada estan il·luminades amb un focus d'obra que amb prou feines deixa entreveure què hi ha al primer pis. Als patis de llum s'hi acumula l'aigua que cau per les parets, que es filtra pels baixants trencats. És com si l'edifici plorés.

Aquest bloc, situat al barri de la Mina de Sant Adrià de Besòs, sembla sortit d'una pel·lícula, sí. Encara que l'afirmació podria entomar-se com una exageració, no està lluny de la realitat. L'any 2020, Netflix va rodar-hi *Centauro*, un *thriller* d'acció sobre drogues i curses de motos. Ho recorda Paqui Jiménez, una veïna del bloc que té un bar davant la mola de ciment i que des de fa anys s'ha convertit en una de les veus més reivindicatives pel que fa a la demolició de l'edifici i al posterior reallotjament del veïnat, que es demana des del 2002 i que hauria d'arribar en un futur pròxim. "Netflix va venir a gravar aquí i a canvi ens va posar bústies noves a algunes de les porteries", relata. La història té un punt al·legòric: allà on els governs no arriben hi està entrant l'economia de plataforma.

La Paqui fa un *tour* per l'edifici i a cada poques passes s'atura per mostrar un nou desperfecte. "Aquí s'ha anat posant pegat sobre pegat", lamenta. Al carrer, la cosa no canvia. "A la nit surten les rates de la biblioteca que hi ha aquí davant", explica la Paqui, tot demostrant que un article pot canviar el significat d'una frase. No hi ha una llamborda posada al seu lloc, i caminar, sobretot per a la gent gran, és una activitat de risc.

L'edifici Venus no és l'únic a Sant Adrià que viu una situació similar. Certament, en aquest bloc s'acumulen altres problemàtiques de caràcter social. Amb tot, és la punta de l'iceberg d'una problemàtica que en pocs anys podria estendre's a tota la metròpoli. Un problema molt greu que amenaça el territori i del qual es parla poc. Què es farà a la regió amb tots els edificis que estan en mal estat?

UN GREU PROBLEMA

Les darreres dades del cens de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) del 2011 revelen que un de cada 10 edificis a l'àrea metropolitana no està en bon estat. El cens, que es fa cada dècada, determina que el cas de Sant Adrià és més impactant que la resta, ja que aquí un de cada cinc habitatges està en mal estat. Malgrat tot, altres municipis presenten xifres similars. És el cas de Badia del Vallès, on el 18% dels edificis no estan en bon estat, l'Hospitalet (18%), Barcelona (14%), Santa Coloma (13%) o Sant Joan Despí (14%).

En altres ciutats de la regió, la situació és ben diferent. A Begues, Tiana, Santa Coloma de Cervelló o Sant Just, el percentatge d'edificis en mal estat no supera el 5%. Es podria inferir, doncs, que hi ha una relació entre l'estat dels edificis i la riquesa, ja que aquests darrers indrets estan per sobre de la mitjana de renda disponible a l'àrea metropolitana, que se situa en els 25.000 euros. D'altra banda, Santa Coloma de Gramenet o Badia estan per sota dels 17.000 euros. No obstant això, en ciutats de rendes mitjanes com Barcelona o Sant Joan Despí, el volum d'edificis en mal estat està relacionat amb l'existència de zones empobrides.

És el cas del barri de les Planes de Sant Joan Despí, on el moviment veïnal fa temps que reclama la millora dels habitatges. Daniel Frías, integrant de l'associació de veïns, assenyala que "els pisos tenen molt mala qualitat i no compleixen la normativa d'aïllament". En el cas de Barcelona, els habitatges més degradats són en barris com Ciutat Meridiana, on segons Filiberto Bravo, de l'associació de veïns, "hi ha pisos que tenen més de 50 anys, que no tenen aigua ni llum, que estan en estat ruïnós i que tenen façanes a mig arreglar". De la mateixa manera, Ángel Cordero, d'Acció Raval, afirma que al centre de Barcelona hi ha edificis que presenten "danys estructurals clars, com escales deteriorades o fissures a les parets". "Hi ha pisos amb portes, intèrfons i bústies trencades i patis de llum plens de brutícia", afegeix.

És per tot això que l'integrant de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) Juan Camilo Ramos sentencia que la manca de reformes en edificis i pisos a la capital catalana i al territori metropolità "anirà en augment i tindrà més impacte en certs contextos socials".

D'ON PLORA LA CRIATURA?

No hi ha un únic motiu que expliqui la situació de degradació dels pisos a la metròpoli. De totes

El paper de la droga

Com en el dilema de l'ou i la gallina, si parlem de l'estat dels edificis, cal fer-se la següent pregunta: la droga fa que els barris es degradin i els edificis derivin cap a un estat ruïnós o és en els indrets amb habitatges més precaris on s'instal·la la droga? No hi ha una resposta clara per a aquesta pregunta. Tot i això, en molts dels barris on hi ha més pisos en estat deficient també hi veiem aflorar el mercat il·legal de la droga, amb tots els conflictes veïnals que això comporta. "A la tarda, quan tanca la sala de venipunció, els carrers s'omplen de drogodependents", explica Paqui Jiménez, de la Mina. Ella, que és veïna del bloc Venus, diu que a l'edifici hi viuen toxicòmans. De fet, fa un temps, al terrat de l'edifici es va instal·lar un grup de consumidors. "També hem tingut problemes de persones que punxaven la llum i, sovint, eren plantacions de marihuana en pisos", explica.

En molts barris amb un parc d'edificis deteriorat es detecten punts de venda de droga i pisos on es cultiven plantacions de marihuana

Aquest problema és similar al que relata Carles Sagués, de la Plataforma Sant Roc Som Badalona. En aquest barri, fa un temps es van fer famosos els talls de llum que patien els veïns. L'alcalde d'aleshores, Xavier García Albiol, va responsabilitzar-ne les plantacions de marihuana que hi ha al barri, obviant les deficiències de la xarxa elèctrica. Des de l'oposició es va atacar el líder del PP dient que els talls es produïen per la manca d'inversions. Per a Sagués, tot suma. "Hi ha pisos amb plantacions que cal perseguir, però el percentatge és ínfim en comparació amb el de famílies que punxen la llum per necessitat", afirma. "Cal separar-ho, però quan un lloc està malament, plou sobre mullat i és fàcil que hi aparegui l'abandonament", reflexiona. "Per atacar el problema, és imprescindible afrontar la realitat: amb ingressos de 400 euros no es poden assumir les despeses de l'habitatge", denuncia.

El cas del Raval de Barcelona és potser el més complex d'analitzar, ja que aquí, segons apunta Ángel Cordero, d'Acció Raval, "hi ha una relació clara entre edificis en mal estat i punts de venda de droga". De fet, els venedors acostumen a instal·lar-se en els pisos en pitjor estat. "Creiem que si els traficants s'hi posen és perquè la propietat no és on hauria de ser", assenyala. Per altra banda, afirma que aquests pisos, que poden tenir més de 200 anys, no han viscut pràcticament cap millora. "Les reformes només les fan grans fons d'inversió en edificis de luxe per a estudiants estrangers o turistes", conclou.

maneres, barris com les Planes, Ciutat Meridiana, Sant Roc o la Mina comparteixen similituds. La primera, i més evident, és l'antiguitat dels immobles. L'allargada ombra del franquisme també enfosqueix aquesta història, ja que sobretot a l'extraradi les cases es van construir als anys 60, durant l'anomenada època del *desarrollismo*. "Les Planes és un barri antic que es va construir durant els anys 50 i 60 i on es va especular sense miraments", lamenta Frías. "Molts edificis no compleixen les mesures d'accessibilitat i, per això, no tenen ascensor", diu. A més, explica Frías, aquests edificis es van alçar "com bolets", fora de la llei, i per aquest motiu tenen deficiències estructurals que fan que "a l'estiu hi faci molta calor i a l'hivern molt fred".

Per la seva banda, Filiberto Bravo, de Ciutat Meridiana, assegura que en habitatges tan vells com els del seu barri i on la manca de rehabilitació ha estat total "el temps ha anat passant i la deixadesa ha degradat els pisos". Segons el seu parer, tot això s'ha vist agreujat per la crisi immobiliària derivada del crac econòmic del 2009. "Aquí, una tercera part dels pisos van ser adquirits pels bancs, molta gent va haver de marxar i aquests habitatges van quedar en els llimbs", afirma. "Els bancs no fan res per deixarlos més decents i sovint no paguen les despeses de comunitat", denuncia. Tampoc hi ajuda que moltes famílies ocupin els pisos i no "puguin pagar per arreglar-los", considera.

Així mateix, Carles Sagués, de la Plataforma Sant Roc Som Badalona, explica que molts dels plans públics per millorar aquest barri vulnerable es van veure aturats per la crisi. "Durant el tripartit, hi va haver un projecte de renovació a Sant Roc que més tard es va parar. La meitat del barri va ser reallotjat en pisos en bon estat, però l'altra no", lamenta.

Sant Adrià de Besòs, amb construccions com el bloc Venus, és l'epicentre dels edificis en mal estat, ja que un de cada cinc es troba en una situació preocupant

Al barri del Raval de Barcelona hi ha pisos amb portes, intèrfons i bústies trencades, patis de llum plens de brutícia i on la manca de manteniment és total

LES DERIVADES

Una esquerda, una humitat, la manca d'ascensor, unes parets de paper de fumar... Tot té conseqüències que afecten la vida de qui viu en un pis amb aquestes problemàtiques. En aquest sentit, donada la situació de crisi climàtica actual d'augment de les temperatures extremes, des de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona (O-HB) alerten que a la ciutat "hi ha un parc envellit i vulnerable energèticament". Segons els seus càlculs, un 87% dels edificis van ser construïts abans del 1980 i, per tant, "exempts de la primera normativa en matèria d'eficiència energètica estatal". Així, el mal estat dels edificis es veu reflectit en el preu de la factura. Dit d'una altra manera, les llars en pitjors condicions i que sovint es troben en barris empobrits tindran més problemes per pagar l'electricitat o el gas per escalfar-se o refredar-se. Així, segons l'O-HB, si no hi ha solucions, "un 25% de les llars" hauran de destinar "més d'un 10% dels seus ingressos" a pagar les factures i, per tant, tindran "risc de pobresa energètica".

MANS A L'OBRA

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) no és aliena a aquesta problemàtica i, per aquest motiu, està intentant posar-hi solucions. El passat 10 de febrer anunciava una inversió provinent dels Fons Next Generation, que ascendia a més de 100 milions, per rehabilitar 13.000 habitatges. "Els fons milloraran la vida dels municipis i dels seus veïns", celebrava el vicepresident executiu de l'AMB, Antonio Balmón, aquell dia.

Per a Juan Camilo Ramos, de la FAVB, els fons europeus són "una ajuda, però no seran suficients, perquè normalment només van destinats a l'eficiència energètica". "No solucionaran el problema de fons, perquè una rehabilitació integral és molt cara", afegeix. Més contundent es mostra Daniel Frías quan diu que a les Planes, on el 60% de la població té més de 65 anys i el 80% dels habitatges no tenen ascensor, "parlar d'eficiència energètica té poc sentit". "Ens diuen que els diners es destinaran a aquest tema, però nosaltres tenim problemes molt abans que posar plaques solars", es queixa. "És com rehabilitar la casa per la teulada, perquè el que és prioritari són els ascensors", assevera.

Sens dubte, la determinació de l'AMB és necessària i demostra que l'organisme és conscient d'un problema poc conegut i prioritari. Tot i això, la mesura anunciada, en un territori com el metropolità que suma 600.000 immobles, no deixa d'entomar-se minsa. Això fa témer el pitjor: davant d'un parc d'habitatges gegantí que cada any s'envelleix, poden sorgir nous Venus?

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

liniadnord.cat 2 de març del 2023

Urbanisme | El Pla del nucli antic, al Parlament

Montserrat Vinyet, diputada de la CUP al Parlament, ha traslladat a la mesa del Parlament dues preguntes: si el Govern té previst realitzar una auditoria urbanística i si pot aclarir la situació del pla urbanístic del nucli antic.

Rufián acusa l'Ajuntament de no cedir-li espais municipals

POLÍTICA ▸ L'alcaldable d'ERC a Santa Coloma de Gramenet, Gabriel Rufián, denunciava aquest dimarts al Congrés dels Diputats que l'Ajuntament l'ha vetat perquè no utilitzi espais municipals per als seus actes.

"Núria Parlon governa des de fa 14 anys. Ens veten teatres per fer actes. Són males praxis, és tòxic i insà. Ho poden fer perquè governen des de fa 32 anys a la ciutat. No tinc espai per fer un míting", afirmava Rufián.

Fonts d'ERC Santa Coloma expliquen a *Línia Nord* que en diferents ocasions, en sol·licitar l'ús d'alguna instal·lació municipal, se'ls ha respost que no podien fer-ne ús perquè estava ocupada. La més recent és la del Teatre Segarra, demanada, segons fonts municipals, per la gravació de *La Fàbrica*, programa de *8TV* presentat per Rufián.

"Sembla que tot està ocupat fins al 28 de maig. Ens han concedit un acte a la plaça de la Vila pel dia 5 de març i ens comuniquen que coincideix amb una ballada de sardanes", afirmen les mateixes fonts republicanes.

Gabriel Rufián és el portaveu d'ERC al Congrés. Foto: ACN

L'AJUNTAMENT HO NEGA

Davant les acusacions de "mala praxi", el govern municipal assegura que "és absolutament fals que s'hagi vetat cap acte polític d'ERC i de Rufián".

Des del consistori afegeixen també que a Cultura només els consta una "petició informal" d'un regidor d'ERC per la gravació del mencionat programa, a qui es va informar que el teatre estava reservat per la data demanada.

Rufián va presentar la seva candidatura divendres passat al Museu Torre Balldovina.

S'aprova la construcció de més de 100 pisos socials

HABITATGE ▸ Santa Coloma ha aprovat provisionalment l'ampliació del seu parc d'habitatge social. La ciutat tindrà 111 pisos socials més que es construiran per destinar-los a diferents col·lectius.

Per fer els nous pisos s'han fet quatre modificacions als plans urbanístics de diferents barris del nord de la ciutat. Singuerlín tindrà 60 nous habitatges socials, el barri del Raval 40 i, per últim, es faran cinc locals municipals situats als barris les Oliveres i Can Franquesa.

Alguns dels requisits per accedir-hi seran "les dificultats per emancipar-se, un requeriment d'acollida o d'assistència social o sanitària i afectació per una actuació urbanística", expliquen des del consistori.

L'Ajuntament també ha aprovat el contracte pel manteniment de l'enllumenat públic per un valor de més de 3 milions d'euros i ha modificat la licitació de les obres per a la nova comissaria de la Policia Local. Així, es destinaran 9 milions a l'obra civil i 3 milions a les instal·lacions.

L'habitatge social està creixent a la metròpolis. Foto: Aj. de Barcelona

Per a publicitat: publicitat@comunicacio21.com - 686 429 517

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David Fernàndez

Montserrat Tura

Neus Munté

Oriol Lladó

Susana Pérez

Dolors Sabater

Jordi Martí

Lucía Delgado

Marc Cerdà

Janet Sanz

Xavier Godàs

Martí Casamajó

Joan Ramon Casals

Elisenda Alamany

Xavier Marcé

Oriol López

Ferran Falcó

Manuel Reyes

Núria Parlon

Arnau Nadeu

línia

el diari metropolità

liniaxarxa.cat

Sant Adrià

lídianord.cat 2 de març del 2023

Via pública | Obres de la Rambleta

Des d'aquest dilluns les confluències del carrer Velázquez i el carrer Maragall estan tancades, fins al 7 de març, a causa de les obres del passeig de la Rambleta. Una de les accions previstes és ampliar la vorera.

La platja del Litoral, sense data per a la descotaminació

PLATGES Ara fa prop d'un any, l'abril de 2022, l'alcaldessa de Sant Adrià, Filo Cañete, publicava un vídeo a les seves xarxes socials en el que comunicava que l'Estat es faria càrrec íntegrament del cost de la descontaminació de la platja del Litoral. "Esperem que les obres puguin començar abans de finalitzar l'any", expressava Cañete. Ara, al març de 2023, les obres encara no han començat.

Segons fonts municipals, l'empresa estatal Emgrisa ha redactat el projecte tenint en compte els estudis elaborats prèviament, i serà l'encarregada de les obres. El document, però, va enviar-se a l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), que va fer un requeriment al projecte.

Actualment, Emgrisa ja ha incorporat i entregat aquesta modificació. Tot i que el Ministeri de Transició Ecològica té les competències i executarà les obres, l'ARC és l'organisme que ha de decidir com s'estableix el procés de descontaminació.

La platja del litoral està tancada des del maig de 2021. Foto: Línia Nord

L'Agència de Residus de Catalunya explica a *Línia Nord* que ha rebut la proposta del Ministeri de Transició Ecològica i que està en fase de valoració. Encara, però, no hi ha data prevista per la finalització d'aquesta fase. Des del govern municipal reafirmen el compromís de les administracions implicades per accelerar tot el possible els tràmits. Afegeixen que el seu desig és obrir la platja com més aviat millor, però amb totes les garanties.

D'altra banda, l'entitat Marea Verde ha expressat a Twitter que considera que ja és molt tard perquè la platja estigui a punt per a la temporada de bany.

Reformes per millorar l'espai públic de la Mina

INVERSIOS El barri de la Mina està rebent, des de la setmana passada, diferents millores per millorar l'espai públic i la salubritat de la zona. Dijous passat el consistori adrianenc comunicava l'inici de treballs de neteja i adequació de l'arbrat del carrer Mart. Una acció que els veïns reclamaven des de fa temps, especialment per l'acumulació de residus entre les branques.

Medi Ambient també anunciava que s'iniciaria el control de plagues tant a la Mina com als barris de Montsolís i la Catalana. Concretament, l'eliminació de rates i insectes del clavegueram.

D'altra banda, la brigada del Consorci la Mina ha fet reformes per millorar la via pública, com per exemple pintar façanes en mal estat i plenes de pintades.

En matèria de neteja, també es va. aprovar al Ple d'aquest dilluns la pròrroga del contracte dels serveis de neteja viària, recollida i transport de residus sòlids urbans. Una ampliació que serà vàlida fins que es redacti el plec definitiu de les condicions del nou contracte de la ciutat.

La brigada del Consorci la Mina, pintant façanes. Foto: Twitter (@canetefilo)

Per a publicitat: publicitat@comunicacio21.com - 686 429 517

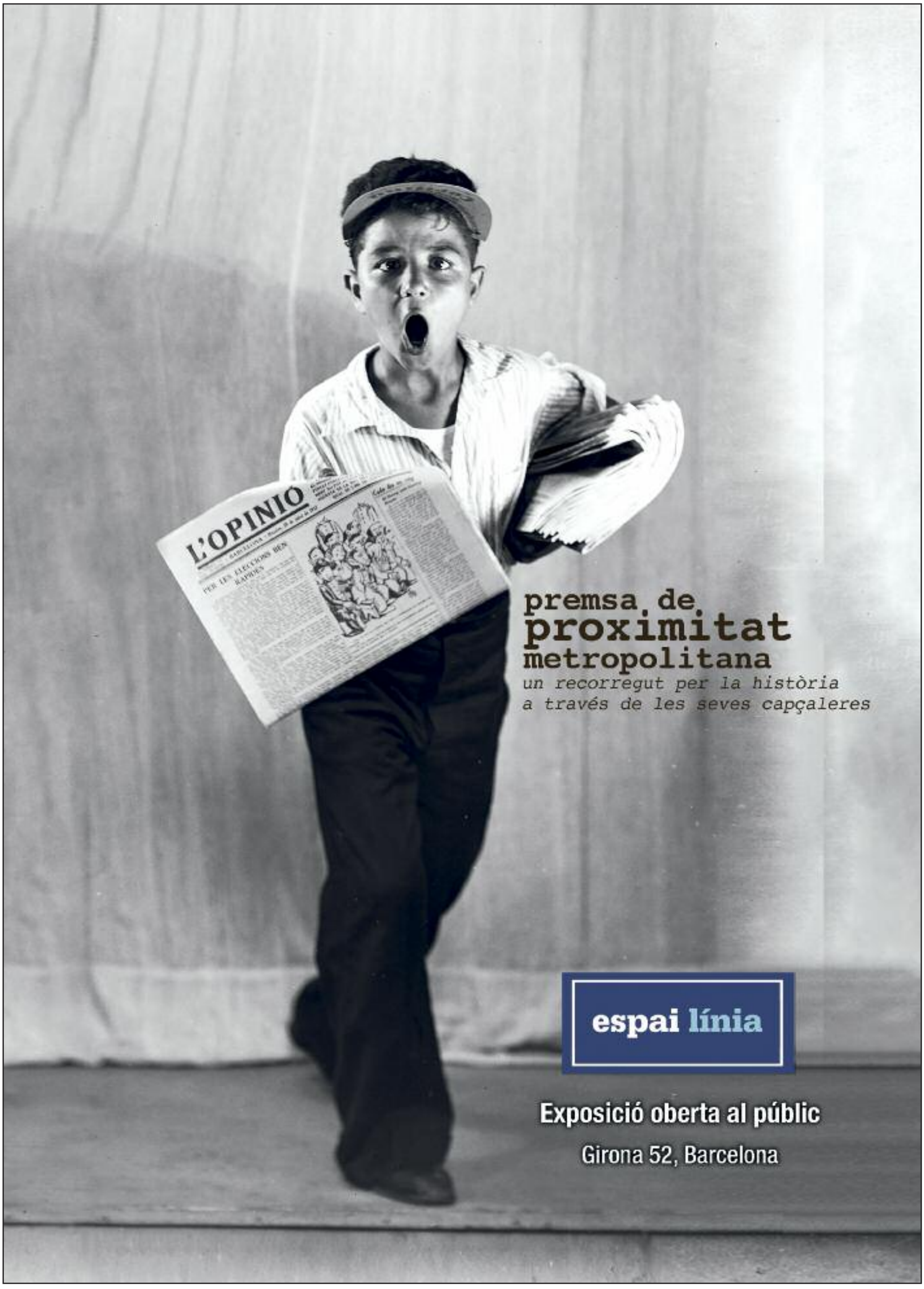

Montgat | Tiana
lídianord.cat 2 de març del 2023

Indústria | Avança l'enderroc de la Montgatina

Ja s'han enderrocat gran part de les naus de l'antiga zona industrial i s'ha retirat l'amiant que hi havia a la majoria de les fàbriques. L'Ajuntament de Montgat calcula que les obres iniciades al novembre podrien acabar en dos mesos.

Unió per reparar la memòria de les víctimes del franquisme

MEMÒRIA HISTÒRICA ▸ Les famílies dels represaliats pel franquisme, residents o nascuts a Tiana i Montgat, van rebre diumenge passat el document de reparació jurídica. Justícia lliurava a la Sala Pau Casals de Montgat 68 documents, 48 de Montgat i 20 de Tiana, per deixar constància de la nul·litat de les sentències polítiques dels tribunals i consells de guerra franquistes.

"Som aquí per iniciativa dels ajuntaments de Tiana i de Montgat per dir-ho ben alt un altre cop i per fer justícia amb les víctimes d'aquells episodis. La Generalitat considera il·legítims aquells òrgans disfressats de tribunals i nul·les aquelles decisions vestides de sentències", afirmava Alfons Aragoneses, director general de Memòria Democràtica.

L'alcalde de Tiana, Isaac Salvatierra, va reivindicar tot l'aconseguit en matèria de drets i llibertats, ja que considera que "el millor homenatge per les víctimes és tot el que s'ha construït aquests anys a les institucions democràtiques". "Som les lluites dels vostres familiars. Heretem l'ambició de la Catalunya de la segona república per fer una societat millor. Perquè fórem som, i perquè som serem", afegia el batlle

Un moment de l'acte celebrat diumenge passat. Foto: Ajuntament de Montgat

Per la seva part, l'alcaldessa de Montgat, Mercè Marín, recordava les víctimes del franquisme que han pogut ser honenatjades i totes aquelles persones que van patir els camps de refugiats d'Argelers i l'exili.

A l'acte també van intervenir el periodista Enric Canals, que va explicar la detenció de 76 persones als fets de la Porcellana de Baix, i la cantautora Gessamí Boada, que va iniciar i cloure la jornada amb la seva música.

177 veïns opinen sobre el futur de les Mallorquines

MONTGAT ▸ L'Ajuntament de Montgat presentava la setmana passada els resultats del procés participatiu de les Mallorquines. Els montgatins han valorat l'avanç de la transformació urbanística que contempla la construcció de més de 400 pisos.

El consistori va presentar aquest ambiciós projecte la tardor de l'any passat. Des de llavors, s'han dut a terme dos tallers de debat i també es va fer una enquesta. Tot plegat ha tingut una participació de 177 persones, 125 d'elles en forma d'enquesta, i la resta assistint als tallers. Els ciutadans que han participat en aquest procés participatiu, segons el que ha explicat el consistori, coincideixen que s'ha de transformar, total o parcialment, el sector nord de les Mallorquines. En especial, la zona de La Montgatina i La Morterera. Reclamen prioritzar els vianants al carrer Riera de Sant Jordi i els vehicles als carrers Sant Antoni Maria Claret i Badalona.

També demanen, afegeixen des de l'Ajuntament, dinamitzar el comerç, zones verdes, pisos de protecció oficial i preservar la torre de l'aigua i la galeria subterrània com a elements patrimonials del municipi.

Una de les zones on ja s'estan fent obres. Foto: Lluís Gallén

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Mercat Municipal de Maignon**
  Ptge. Maignon, 7
  Badalona
- **Mercat Municipal de Maignon**
  Ptge. Maignon, 7
  Badalona
- **Club Natació Badalona**
  Av. d'Eduard Maristany, 5
  Badalona
- **Mercat Municipal del Torner**
  C/ Güell i Ferrer, s/n
  Badalona
- **Mercat Municipal de la Salut**
  Av. Marquès de Sant Mori, s/n
  Badalona
- **Xurreria Rodríguez**
  Passeig de la Salut, 76
  Badalona
- **Biblioteca Llefià-Xavier Soto**
  Carrer del Planeta Mart, 10
  Badalona
- **Mercat Municipal de Sant Roc**
  Av. Congrés Eucarístic, s/n
  Badalona
- **Hospital "CAN RUTI"**
  Carretera de Canyet, s/n
  Badalona
- **Mercat M. Sant Adrià de Besòs**
  Plaça del Mercat S/N
  Sant Adrià del Besòs
- **Mercat Municipal Fondo**
  Mossèn Jacint Verdaguer, 131
  Santa Coloma de Gramenet
- **Mercat Sagarra**
  Plaça de Ferran de Sagarra, s/n
  Santa Coloma de Gramenet

... a més de
900 botigues
del Barcelonès Nord

línianord

Esports

Futbol | El CF Badalona Futur rep l'RCD Espanyol B

El conjunt d'Oriol Alsina rebrà el diumenge 5 de març l'RCD Espanyol B, en partit corresponent a la 24a jornada del grup 3 de Segona RFEF. El CF Badalona Futur hi arribarà després de la seva victòria (1-2) contra l'AE Prat del passat 26 de febrer.

Noa Sánchez t'acompanya

» La jugadora del Bàsquet Femení Sant Adrià, psicòloga, va aprendre nocions de la llengua de signes

» "Sempre he pensat que el meu futur professional estaria vinculat a ajudar les persones", confessa

Toni Delgado
SANT ADRIÀ

"En la llengua de signes es busquen característiques teves per expressar el teu nom amb un signe. El meu era així, fent la lletra inicial, la n [com a la foto del reportatge] i dibuixant després cercles amb el dit índex per indicar els meus rínxols", explica Noa Sánchez (Barcelona, 2001), base-escorta del Bàsquet Femení Sant Adrià.

Va ser a l'Escola Tres Pins, a Montjuïc, on Sánchez va aprendre nocions de la llengua de signes catalana (LSC). És l'únic col·legi que l'imparteix a Catalunya. Hi ha altres escoles amb infants sords, però se'ls ensenya a fer servir la veu i no els signes. "A les classes hi havia alumnat amb problemes d'audició [sords] i altres que no en teníem [oïdors], i també mestres d'audició i llenguatge (MALL), que interpretaven els missatges del professorat a la llengua dels signes. L'estudiàvem unes hores a la setmana per aprendre-la i comunicarnos amb els companys i companyes", recorda l'entrevistada.

"Sempre he pensat que el meu futur professional estaria vinculat a ajudar les persones", confessa Sánchez. És el que ha viscut a casa seva sempre: la mare, Maria Marquès, graduada en pedagogia i logopèdia, és professora d'infants amb necessitats especials, i el pare, Mario Sánchez, terapeuta. L'entrevistada és psicòloga: "Et puc comentar moltes coses i proporcionar moltes eines, però si no decideixes posar-hi de la teva part, no hi haurà cap canvi. M'agrada dir que estic formant-me per acompanyar les persones durant el procés en què troben les solucions que realment tenen dins seu".

Al llarg de la seva vida Sánchez ha conegut persones que li han ofert noves oportunitats de creixement. Àlex Femenia n'és un dels millors exemples. Fins a conèixer-lo, l'entrevistada s'entrenava amb l'equip dos cops cada setmana i havia jugat sempre amb nens. Ho feia cohibida, no llençava i es refugiava en la defensa.

Noa Sánchez, jugadora del Bàsquet Femení Sant Adrià. Foto: Toni Delgado

"UN GERMÀ"

Amb Femenia, l'eixamplenca es va estrenar amb un grup només de noies i sense moure's del club en què va començar a jugar a bàsquet, el CB Sant Antoni-Poble Sec. L'Àlex sempre li va transmetre molta confiança: "En aquella època va convertir-se en un germà per a mi i, a més dels dos entrenaments setmanals amb l'equip, me'n feia tres de tècnica individual. Vaig millorar els fonaments i la confiança, i també assumia més tirs. Des d'aleshores, tinc molta ètica de treball perquè sé que és l'únic camí de millora". L'altre amic amb qui ha compartit moltes hores en sessions de tecnificació és Coach Iandrey: "Fa molt temps que ens coneixem i també m'ha ajudat sempre en tot".

Els dos anys de cadet els va jugar a la Penya, on no coneixia ningú i va ser Àlex Femenia qui va parlar amb el club perquè li fessin unes proves d'accés que va passar. Óscar López va ser el seu entrenador en aquella etapa al Joventut Club Badalona, "una experiència plena d'aprenentatges en un equip molt maco".

De nou, Femenia tornaria a ser clau en el camí de Sánchez. Un dia, quan ella estava a Anglaterra estudiant l'idioma durant unes setmanes, va rebre un *WhatsApp* del seu amic: "Noa, m'acaba de trucar un excompany del curs d'entrenador superior. És tècnic d'un equip anglès i busquen una base-escorta del 2001 o així. T'interessa?".

L'eixamplenca va agafar una mica d'aire, no gaire, abans de contestar-li: "Soc molt impulsiva per a moltes coses i altres no les penso massa... Li vaig dir que sí de pressa i després li vaig matisar que ho havia de parlar amb els pares. Quan ho vaig comentar a casa, em van dir que ho decidís jo". Setmanes després, ja estava estudiant el Sixth Form [Sisena Formació, el que aquí seria Batxillerat, però amb un pla d'estudis molt diferent] a la John Madejski Academy, a la ciutat de Reading, i jugant a l'equip vinculat, el Reading Rockets Basketball Club.

"Els primers mesos em frustrava una mica no poder comunicar tot el que volia. Soc molt expressiva i, per exemple, no tenia prou bagatge amb l'anglès per fer bromes. A l'equip tothom em va ajudar moltíssim i s'esforçaven molt per entendre'm", recorda Sánchez, que dos anys després va aterrar a l'Anglia Ruskin University (ARU), a Cambridge, per estudiar Psicologia i continuar jugant a bàsquet.

Sánchez va fer la quarantena a Catalunya, el setembre de 2020 va tornar a Anglaterra i el març de 2021 va aterrar a Barcelona, per acabar el curs a distància. Jakob Loyd i Matt Harber, el primer entrenador i l'ajudant del seu equip, l'ARU, la van animar a jugar aquelles darreres setmanes en algun club. "Em van demanar un llistat dels equips de Copa Catalunya i de Lliga Femenina 2, i van contactar amb ells. De sobte, em van escriure alguns entrenadors", s'obre la base-escorta.

L'entrevistada va acabar finalment al Vilabàsquet Viladecans d'Enric González: "Sabia que no tindria molts minuts perquè era jove i arribava a última hora a un grup molt sòlid i compacte. La meva idea era aprendre molt, entrenar-me fort i veure el nivell de la Lliga Femenina 2".

Aquesta és la seva tercera experiència a la categoria, segona ja al Bàsquet Femení Sant Adrià. "El curs està sent complicat perquè no ens acaben de sortir les coses. En l'àmbit humà, el grup és meravellós, tenim una connexió increïble i totes ens estimen i ens cuidem molt. Quan veig que una companya no està bé, intento preocupar-me per ella, escoltar-la, si ho necessita, i ajudar-la com pugui", enraona Sánchez.

Podríem dir que l'eixamplenca és igual d'autoexigent que d'autocrítica: "Em poso moltíssima pressió i treballo per millorar la meva confiança. Un tir fallat pot ser una nova oportunitat en forma de rebot, de bona defensa...". És del barri de Sant Antoni, que li encanta perquè "és molt per a vianants i hi ha molts espais d'oci i bars", i ara viu a l'Esquerra de l'Eixample, i té ganes de veure les obres finalitzades. "És una zona cèntrica on tens tot molt a prop i m'hi sento molt bé", tanca, contenta, Sánchez.

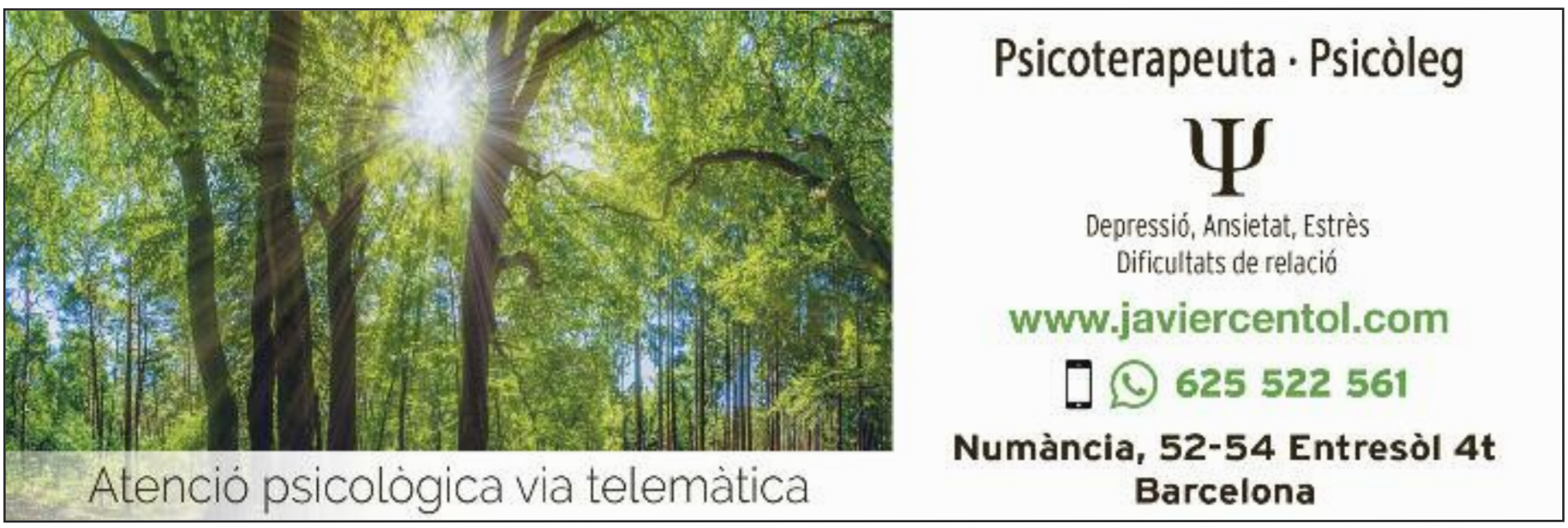

Club Natació Badalona

Activitats esportives i socials
al costat del mar

Fes-te soci!

www.cnbadalona.cat
Tel. 93 384 34 13
*places limitades

Escola Natació,
Aigües obertes,
Natació Master
Triatló,
Gimnàs
Classes dirigides
Fitness, Pilates, Zumba, ..
Escola de vela,
Patí de vela,
Windsurf,
Paddel surf,
Rem
Lloguer hangars
Pista poliesportiva

Viu en línia

videojocs | Catan

Els fans del mític joc de taula *Catan* poden gaudir ara de la seva versió en videojoc. Ja disponible per a Play Station 4 i 5, i Xbox One i Series X/S.

No t'ho perdis

Foto: Festival Zero

Festival Zero

La sisena edició del Festival Zero ja està en marxa. Des del 24 de febrer i fins al 26 de març, els teatres de cinc municipis metropolitans acolliran quatre espectacles i diverses activitats complementàries pensats amb l'objectiu d'atraure públic que no té el costum d'anar al teatre habitualment. Els escenaris d'aquesta proposta cultural supramunicipal seran el Teatre Despí de Sant Joan Despí, el Teatre Núria Espert de Sant Andreu de la Barca, el Teatre Municipal Cooperativa de Barberà del Vallès, el Teatre Clavé de Tordera i el Teatre Auditori de Barberà del Vallès.

Famosos

Si no us sona el nom de Cristina BanBan (el Prat de Llobregat, 1987), no patiu: és cert que per al públic general encara és una desconeguda, però probablement d'ara endavant en sentireu a parlar. Aquesta pintora pratenca de 35 anys fa temps que triomfa a Nova York i també és reconeguda arreu d'Europa dins del món de l'art. Aquest any, la seva obra ha aterrat a Espanya, concretament a la fira Arco de Madrid. Hi ha qui diu que BanBan i les seves pintures abstractes, que mostren sobretot cossos femenins nus abstractes, han estat la gran revelació de l'edició d'enguany d'Arco. La mateixa artista ha reconegut que la seva participació en aquest esdeveniment li fa una il·lusió especial. "Molt feliç d'exposar a Espanya. Ens veiem aviat, Madrid!", deia a Instagram dies abans que arribés el gran dia. Ara deu estar paint l'èxit rotund que ha tingut.

La fitxa

CRISTINA BANBAN

QUI ÉS?

ÉS FAMOSA PER...

Ser una pintora reconeguda
S'ha donat a conèixer a Nova York i arreu d'Europa

QUÈ HA FET?

Triomfar a Arco
Enguany ha estat un dels grans reclams de la fira madrilenya

A LES XARXES...

El món de l'art l'admira
Els entesos valoren l'obra d'aquesta artista pratenca

Llibres

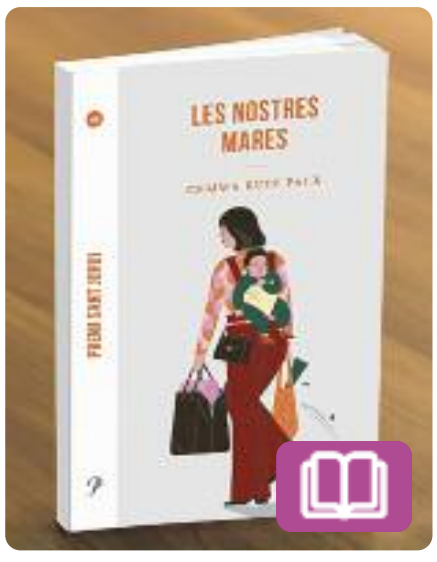

Les nostres mares
Gemma Ruiz Palà

A les protagonistes d'aquesta novel·la, nascudes durant la dictadura, no els deixen desplegar el seu talent. Però elles planten cara i no s'acoquinen davant de res ni ningú. I amb sororitat i alegria, defugen la gàbia domèstica, mantenen la pulsió artística, s'atreveixen al més impensable per l'amor d'un fill, lideren les lluites veïnals i descobreixen el feminisme.

Teatre

Tots eren fills meus
Arthur Miller

Joe Keller i Steve Deever són dos antics socis d'una fàbrica de peces d'avions que, a la Segona Guerra Mundial, va servir peces defectuoses i va provocar la mort de soldats. Deever ho va pagar amb la presó i Keller va quedar lliure i es va enriquir. Els fills respectius desencadenaran les tràgiques conseqüències de la catàstrofe.

Al Teatre Lliure de Montjuïc.

Música

L'Assumpció
La Maria

La Maria, el nom artístic de la valenciana Maria Bartomeu, ha debutat amb l'àlbum *L'Assumpció* (Propaganda pel Fet!). Aquesta jove cantant es va fer viral el 2021 amb un vídeo en el qual cantava una cançó antiga i popular d'Alcàsser, *Arranquen vinyes*. Amb el seu primer disc, la Maria ofereix "una irresistible proposta d'evolució del cant valencià", segons la discogràfica.

Pelis i sèries

Momias
Juan Jesús García Galocha

A la ciutat de les mòmies, la princesa Nefer i en Thut es veuen obligats a casar-se contra la seva voluntat. Si en Thut perd l'anell reial, rebrà un fort càstig. Mentrestant, al nostre món, Lord Carnaby fa una excavació arqueològica i troba... l'anell reial. Així, en Thut i la Nefer, juntament amb altres acompanyants, visitaran el món actual per recuperar-lo.

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

La depressió perjudica el cor

Foto: Freepik

SALUT MENTAL

Es parla molt de la vinculació entre trastorns mentals i físics, però amb poc rigor, a conseqüència de la manca de dades contrastades. Ara, un estudi liderat pel King's College London i publicat a la revista *World Psychiatry* revela que els trastorns de l'estat de l'ànim, com la depressió, són un factor de risc important per a diverses malalties. La depressió, per exemple, augmenta un 184% el risc de mortalitat en els diabètics, un 44% en els pacients amb insuficiència cardíaca i un 41% en els afectats per insuficiència renal. També augmenta un 111% el risc de demència en els pacients amb diabetis.

En l'estudi, elaborat a partir del contrast de 20.000 articles potencialment rellevants, hi ha participat el Dr. Joaquim Raduà, cap del grup Imatge dels trastorns relacionats amb l'estat d'ànim i l'ansietat de l'IDIBAPS, investigador del CIBERSAM i professor associat de la Universitat de Barcelona. Per a ell, "la prevenció adreçada a detectar de forma precoç trastorns, com l'abús d'alcohol, la depressió o l'esquizofrènia, podria reduir la incidència de diversos esdeveniments adversos en persones amb malalties cardiovasculars, càncer o diabetis".

Les claus

DIABETIS

Una reducció en els casos de depressió podria evitar el 27% de les morts en pacients amb diabetis

ESQUIZOFRÈNIA

L'esquizofrènia augmenta un 54% la mortalitat en pacients amb malalties cardiovasculars

CONDUCTA

A banda dels factors biològics, els trastorns mentals són la causa de conductes que multipliquen el risc

DEPRESSIÓ

La depressió també agreuja la situació dels pacients d'infarts de miocardi i d'insuficiència renal

Foto: Freepik

badagres

Aprofita els dies
PORCELANOSA
del 3 al 18 de març

www.badagres.com

*Campanya limitada a la disponibilitat dels articles (consulti les condicions particulars).
No aplicable a altres ofertes i promocions en vigor. **Vàlid del 3 al 18 de març de 2023**.